

NAŠE NO

Zadní
ZO SSM
Třebáň

listopad

-VÝBĚR-

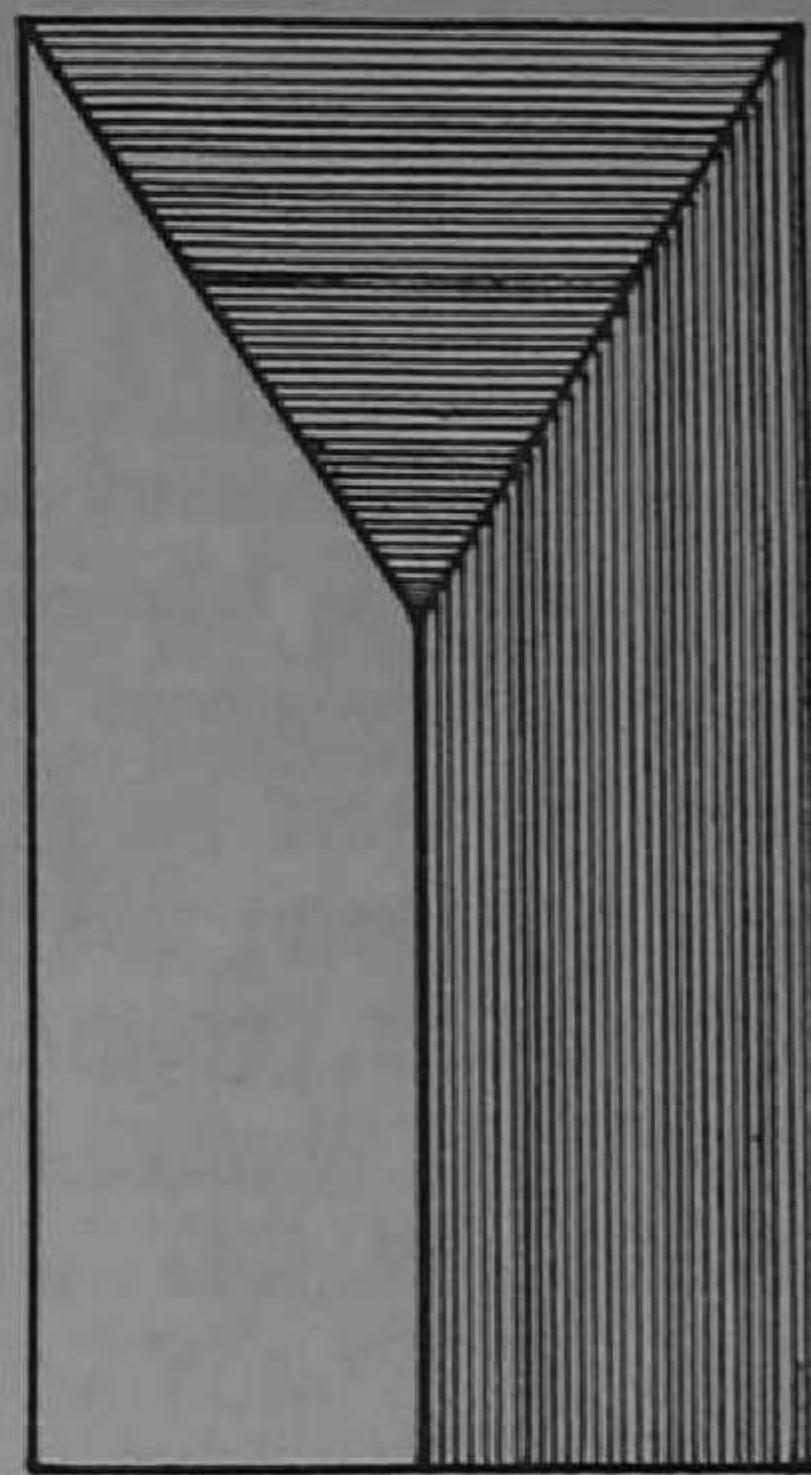
prosinec

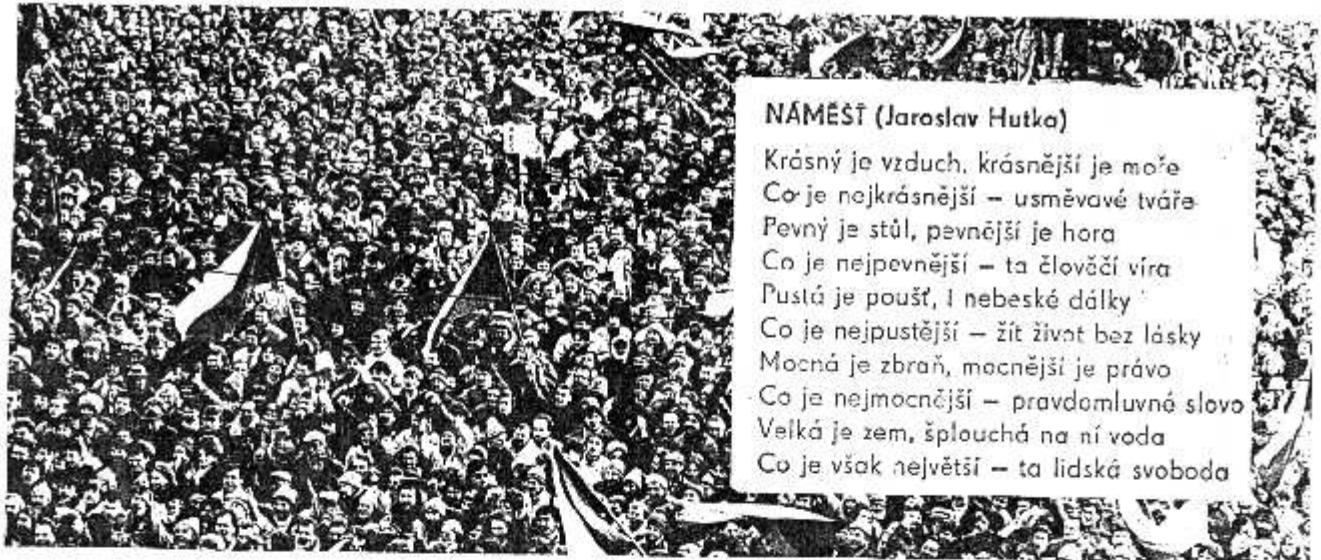
19
89

VINY

ČTĚTE!

NÁMĚST (Jaroslav Hutka)

Krásný je vzduch, krásnější je moře
Co je nejkrásnější – usměvavé tváře
Pevný je stůl, pevnější je hora
Co je nejpevnější – ta člověčí výra
Pustá je poušť, i nebeské dálky
Co je nejpustější – žít život bez lásky
Mocná je zbraň, mocnější je právo
Co je nejmocnější – pravdomluvné slovo
Velká je zem, šplouchá na ní voda
Co je však největší – ta lidská svoboda

Závěr roku 1989 vejdě do historie. Má na to plné právo – přinesl nám REVOLUCE.

NAŠE NOVINY u ní byly od začátku. Byly u ní a při ní! Hned od prvních dnů se Vás snažily informovat a seznamovat s čtením, snažily se poskytovat co nejsaktuálnější a nejpřesnější informace. Ne s čtrnáctidenní periodicitou, jak je jindy obvyklé, ale denně. Denně jste se mohli dočíst, co se děje v Praze i jinde, jak se situace vyvíjí a mění. Přesto se ani zdaleka nepodařilo zachytit všechny neuveditelně překotně se valící informace. Bylo jich zkrátka moc.

Vám, kteří jste nestáhli zachytit vše, co NN přinesly, Vám, kteří jste NN nečetli vůbec, a chtěli byste číst, Vám, kterým není lhostejné, co se okolo nás děje, Vám všem je určen tento výtér. Magazín Našich novin, chcete-li. Je sestaven z nepatrného zlomku materiálů, které se v minulých dnech v NN objevily. Nechce dokumentovat ani chronologicky mapovat, chce jen připomenout. A připomínat. Dny, které otřáslý Československem. Když si jej přečtete, neto alespoň prohlédnete, splní svůj úkol.

VÁše

Naše noviny

ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE

PIŠTE PRAVIDU !

Praha, 20. listopadu

Pondělí 16.00 hodin, Václavské náměstí. Je tu hlava na hlavě. Podle hrubého, velmi hrubého odhadu 120 - 150 tisíc lidí. Spíš víc než méně. Proč? Reakce na to, co se dělo v pátek 17. v pražských ulicích. Reakce na pošlapání těch nejzákladnějších lidských práv, reakce na obušky, obrněné transportéry a psy. Fokojná manifestace pražských vysokoškoláků byla hrubě napadená oddíly ministerstva vnitra. Doslova běsnění policistů nemá s demokracií ani socialismem nic společného. Proto od pondělí 20. listopadu vstoupili pražští vysokoškoláci do stávky, proto nehrájí divadla v Praze a jinde, proto se demonstrovalo na Václavském náměstí, proto...

Svobodu! Povstaň Praho! Demisi! Tato a jiná hesla byla napsána na transparentech, tato a jiná hesla se skandovala. Vše v naprostém klidu a pořádku. Když průvod míjel dve dopravní policisty na rohu Vodičkovy ulice a Václavského náměstí, ptal se sborem: Kde máte ty živly!? Odpověď? Milceli...

Před redakcí Svobodného slova se skanduje Děkujeme Slovo! Zítra zase pravdu! Je to jednoznačná reakce na to, že Svobodné slovo informovalo o pátečních událostech nejobektivněji. Bohužel zcela opačný přístup zvolilo Rudé právo, které se omezilo na informování podle starých schémat. Odpověď mas: Rudé právo lže!

Irůvod dále pokračoval ulicí 28. října a Národní třídou na náměstí Krasnoarmějců.

PROTO

Zhruba po hodině psychického i fyzického vypětí, kdy jsme snádli tváří v tvář svým vrálevníkům ve stejnokrojích a za plesatkovými štíty, se tyto povádkové jednotky pochaly a překročily údlicí pruh ze státních vlastek a horlivých svítek. V tutéž

hovili bylo vinět se zacu se panika. Byla nám venuchána ještěší panika. Zhy jsme poznali, že dav je tlačen obrněnými transportéry. Byli jsme sevřeni z obou stran. Vznikla nebezpečná tlačenice. Jen disciplinovaným přístupem lidí se dařilo bránit se umírnit. Při dalším zastavení postupu policijných jednotek lidé zpívali hymnu. Přesto se daly povádkové jednotky zrovna do pohybu.

Předem zásahu byly bity přední rady pendreků po hlavách a některé všecky otrávené výfleky zůstaly vystřeleny jedinci vtuhané vostí. Z prchajícího mládeženství do policejního kordonu. Tlak se zastupoval výběrem osoby, které během krátké doby stal životu i po zrazení na zem systmaticky nebezpečný. Žilil se zmatak a bili s kopali. Naší jedinou obranou byly zvednuté ruce a volání "Prosine, nebije nás!"

Když jsme zhruba po hodině klečeli v těchto místech brýle, nalízali jsme části oušek, boty, straně trikolory, červené čítiných viajek, kde žil i kultura krve.

**VIDĚL
JSEM**

Viděl jsem shromáždění několika desítek lidí na Albertově. Viděl jsem průvod se svíčkami v rukou, který šel na Vyšehrad. Viděl jsem rotundu svatého Martina zasypanou květinami.

Viděl jsem lidi, jak zpívají nasi krásanou hymnu.

Viděl jsem Vyšehradskou ulici zatarasenou dětmi v bílých helmách. Viděl jsem vltavské nábřeží, po kterém šel nekonečný zástup. Viděl jsem tváře, jak se dívaly na nás z oken a mávaly. Viděl jsem v očích všechny přítomných naději a hlad po svobodě. Viděl jsem viajky, trikolory na kopech.

Viděl jsem starou paní na rohu, jež plakala dojtit.

Viděl jsem Národní třídu, kde stála řada zelenobílých postav, měly štíty a dlouhé pendreky.

Viděl jsem místo, odkud mělo odejít. Viděl jsem svíčky, jež putovaly od člověka k člověku do první řady. Viděl jsem lidi beznočně namáčkané a vyluh prodejen.

Nemohli dýchat a dusili se.

Viděl jsem muže v červených baretech, jež zezadu mláti mladí lidi.

Viděl jsem lidi, kteří zdvihali své dlaně k obloze a volali:

"Náme holé ruce!"

Viděl jsem přast mladého ozbrojence, jež rozbitil dívce obličeji.

Viděl jsem člověka, jehož hlava byla umisťována o dlažbu ulice.

Viděl jsem chlapce, jemuž tří stejných výků lámali nohy.

Viděl jsem bezbranný hluček, který zpovedl: "Jeou tady děti!"

Viděl jsem studenta s hlavou rozbitou o sloup dopravní značky.

Viděl jsem ležící dívku s chlapcem, jíž do nich okrovými botami kopou.

Viděl jsem ulítku z pendreků, kterou každý musel projít.

Viděl jsem rozbité ruce, jež musely pustit fotoaparáty, které pak byly rozdrobeny.

Viděl jsem hromady svršků i spodního prádla.

Viděl jsem rozházená obaly kabek a tašek.

Viděl jsem lidi, kteří řvali bolesti a strachem.

Viděl jsem bratra proti sestře, syna proti otcí,

Cehu proti Čechovi.

Viděl jsem a plakal.

PROVOLÁNÍ VYSOKOŠKOLSKÝCH STUDENTŮ K DĚLNÍKŮM A ROLNÍKŮM
ČESkoslovenska

My, studenti československých vysokých škol, co nejrozhodněji protestujeme proti brutálnímu rozehnání pokojné manifestace, která se konala 17. listopadu 1989 v Praze u příležitosti Mezinárodního dne studenstva a uctění památky Jana Cpletala, zevr. žděného fašisty. Manifestace pražských studentů byla navýsost pokojná. Přesto byli její účastníci obklíčeni pořádkovými silami a několikrát systematicky surcově zbiti. Zjevně se tedy nejednalo o pokus obnovit veřejný pořádek, ale o nepřípustné fyzické potrestání s velmi těžkými následky. Tento postup je v přímém rozporu s posláním pořádkových sil, s platnými československými zákony i s přijatými mezinárodními konvencemi. Uvědomte si, prosím, že to nebyl zásah pouze proti studentům, ale zároveň i proti vašim dětem, dětem z dělnických a rolnických rodin.

Požadujeme neprodleně proštěení represivních akcí proti účastníkům manifestace - studentů, dne 17. listopadu. Požadujeme proto především vytvoření příslušné parlamentní vyšetřovací komise, za účasti stávkových výborů VS, a následné potrestání všech viníků bez ohledu na jejich nynější funkce a postavení.

Protože nevidíme jiné cesty, jak vyjádřit svůj nesouhlas a zděšení nad současnou vnitropolitickou situací v naší zemi, nezbýlo nám, než vstoupit s těmito základními požadavky do týdenní protestní stávky.

Vás, dělníky a rolníky, kteří vytváříte svou každodenní prací materiální hodnoty a umožňujete nám se vzdělávat a připravovat na naše budoucí povolání, vyzýváme, abyste se zamysleli nad vážnými morálními, ekologickými, ekonomickými i politickými problémy naší společnosti. Pokud nedojde k radikální reformě našeho ekonomického i politického života, tyto problémy přerostou do hluboké krize, která se přímo dotkne nejen nás, ale i veší životní úrovni, a vašich životních perspektiv.

Obracíme se proto na vás, protože myslíme nejen na naše problémy, ale i na mnohé, před čím oficiálně privýráme nebo docela zavíráme oči, a co nelze ani vecku vyjmenovat:

- myslíme na dělnice a dělníky, pracující v podmínkách urážejících lidskou důstojnost, v textilkách, v konzervárnách, ve slévárnách, v dolech i jinde,
- na mladé rodiny bez bytů,
- na důchodce a všechny sociálně slabé a potřebné,
- na špinu korupce a stínové ekonomiky, které se dnes už nedokáže vyhnout nikdo a žádná oblast národního života,
- na nezaslužená privilegia mocných,
- na zanedbany stav našeho školství, zdravotní péče a životního prostředí,
- na nedostatečnou možnost cestování ^{se} styku se světem

Obracíme se na vás, abyste podpořili stávku i naše požadavky. Znáte své problémy a proto nedopustěte, aby vašim jménem mluvili ti, s kterými nesouhlasíte.

20.11.1989

Studenti pražských vysokých škol

ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE

NECHCEME NÁSILÍ

Praha, 21. listopadu

Úterý 21. listopadu - druhý den studentské stávky. Další a další lidé podporují stanovisko studentů už dálno nejen pražských škol, kteří počvedli svůj hlas proti zvůli a bezpráví. Nehrají divadla v Praze a jinde, uzavřeny jsou výstavní síně hlavního města, České filharmonie přerušuje svoji činnost. Během dne je relativní klid - lidé se zastavují u nově vyvěšených prohlášení, čtou diskutují. Na Národní třídě se dál zapalují svíčky. Už dálno nejen za Jana Opletala. Šíří se fámy. Na Prahu jedou tanky! Lidové milice obklíčují stovžatou! Chystá se další masakr a vyjimečný stav!

Frovokace! Frovokace! Frovokace! /Jako v případě rozšíření zprávy o smrti M. Šmidá./ Nikdo nechce násilí! Studenti odmítají jakékoliv výzvy k násilí - ke konfrontaci. Chceme klid! Chceme dialog! Žádáme splnění svých požadavků!

V jednu hodinu se shromažďují lidé před budovou Čs. rozhlasu. Požadují svobodné vysílání. Po třiceti minutách se rozcházejí.

Čtvrt hodiny odpoledne. Na Václavském náměstí, jako včera, opět plno. Tentokrát už vše dostává jakousi organizaci. Z budovy Svobodného slova k lidem mluví Václav Havel, stanovisko občanského fóra požadující mimo jiné odstoupení G. Husáka, M. Jakeše, A. Indry, J. Fejtíka, M. Zavadila, K. Hofmana, M. Štěpána a F. Kincla přednáší herec Jiří Bartoška. Hovoří zástupci studentů, dělníků i svazáků. Nikdo, opět zdůraznuje, nikdo nechce násilí, všichni vyzývají ke klidu. Jsou heurčivě pozdravováni. Jsou čtena prohlášení a poselství kardinála Tomáška, K. Gottta, ze záeznamu mluví národní umělec Rudolf Hrušínský. Marta Kubišová zpívá hymnu. S ní plné náměstí pod vlajkami a transparenty. Stojí na nich: Dělnici z Janky Radotín vyjadřují solidaritu se studenty a herci. Sklizen 1969 - 1989, Laterna magika... Opět se zpívá hymna, někteří v klidu odcházejí, jiní ještě zůstávají. Zítra se opět sejdeme.

DOPIS NÁRODNÍHO UMĚLCE KARLA GOTTA PŘEDSEDLOVI VLÁDY ČSSR

Vážený pane předsedo vlády,
obracím se na Vás se svými čerstvými pocity po pátečních událostech v pražských ulicích, které mnou otřásly. Víc než čtvrt století zpívám našemu publiku písň o lásce, přátelství a něžných vztazích, písň úspěšné nejen u publika, ale které přinesly nakonec i mně oceněné nejvyšší u naší vlády. Proto mně nemůže být lhostejné, když byly použito neadekvátního tvrdého zásahu naší bezpečnosti proti pokojnému studentskému shromáždění. Prosím Vás proto, pane předsedo vlády, abyste zvážil a podnikl kroky k zábraně opakování podobných situací a ponohl umožnit ten slibovaný celospolečenský dialog mezi všemi.

národní umělec KAREL GOTTA

DRUHÉ PROHLÁŠENÍ STUDENTŮ PRAŽSKÝCH VYSOKÝCH ŠKOL

Výzva ke spoluobčanům

Po represivním zátku "pořádkových" sil v pátek 17. 11. 89 v Praze vstoupili studenti do stávek, které získaly širokou podporu a přerostly ve všeňárodní hnutí. Tato odezva nás zavazuje nejen potrestat viníky pátečního masakru, ale svědčí především o tom, že společnost je v takové krizi, že jsou nevyhnutelné hluboké strukturální změny politického systému, způsobu řízení národního hospodářství a celkového společenského klimatu v zájmu obnovení mravní a občanské odpovědnosti každého jednotlivce.

- 1/ Aby toho mohlo být dosaženo, považujeme za nezbytné: ustanovit vládní komisi, v níž budou zastoupeni představitelé nezávislých studentských a občanských iniciativ, které vyšetří všechny okolnosti pátečních událostí, pojmenuje viníky a předá objektivní zprávu orgánů ministerstva spravedlnosti a československé veřejnosti.
- 2/ Aby ihned odstoupili ze svých funkcí lidé, odpovědní za současnou společenskou a politickou krizi, kterou považujeme za logický důsledek mnohaleté devastace základních národních i obecně lidských hodnot; jmenovitě Gustáv Husák, Miloš Jakeš, Alois Indra, Jan Fojtík, Miroslav Zavadil, Karel Hofmann.
- 3/ Aby ihned odstoupil první tajemník MV KSČ v Praze Miroslav Štěpán a federální ministr vnitra František Kincl, kteří jsou plně odpovědní za všechny brutální zásahy v posledních měsících.
- 4/ Aby Federální shromáždění zrušilo článek o vedoucí říaze KSČ v Ústavě ČSSR, který odporuje demokratickému principu řízení státu.
- 5/ Aby byly okamžitě osvobozeny osoby obviněné, žalované, odsouzené a ve výkonu trestu za trestný čin pobuřování a obdobně zneužívané ustanovení trestního zákona; bývají označovány za politické vězně.
- 6/ Aby začaly okamžitě být dodržovány mezinárodní závazky, týkající se lidských práv, k nimž se ČSSR oficiálně přináší v Helsinkách a ve Vídni.
- 7/ Aby byla zahájena a vedena časově neomezená všeobecná diskuse o současných poměrech, která bude zahrnovat hledání východisek z katastrofální společenské, politické, hospodářské a ekologické situace.

Na podporu těchto požadavků vyzýváme všechny spoluobčany k aktívni účasti na generální stávce dne 27.11. 89 od 12,00 do 14,00 hod., kterou vyjádří svoji solidaritu.

Stávkující studenti

!!! Na znamení podpory stávkujícím visí na třeboňském nádraží československá státní vlajka !!!
:::

ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE
DIALOG, NE NÁSILÍ

traha 22. listopadu

Třetí d-n bývá krizový. Dnešní den je pro stávkující studenty třetím vyjímečným. Očekává se kulminace násilí a ochlazení. Nadšení je mezi studenty stále dost, převládá snaha o dialog, rozšíření i dějí stávkujících i mimo Prahu a zabránění jakékoliv provokaci. NE NÁSILÍ ! Chceme jednat, ne se prát. Objevují se neustále nová a nová prohlášení a provolání.

Zprávy dne: předseda vlády Adamec jednal se zástupci občanského fóra (v úterý) a odjel na krátkou návštěvu do Moskvy (středa). Generální prokurátor ČSR zahájil prošetřování brutálního zásahu složek ministerstva vnitra 17. listopadu, který bezprostředně vyvolal současnou situaci. V Praze se čte, diskutuje a - manifestuje.

Demonstrace jsem se tentokrát nezúčastnil - byl jsem přítomen jednání děkana a vedení fakulty žurnalistiky se stávkujícími studenty. Děkan této fakulty souhlasí s některými požadavky studentů a bude s nimi i následe jenat. Diskuse probíhá v naprostém klidu, případné emoce obou stran jsou tlumeny již v zárodku.

Dva ze studentských požadavků - vyšetřování masakru na Národní třídě a dialog - začínají být naplněny. Nic však ještě nakančí.

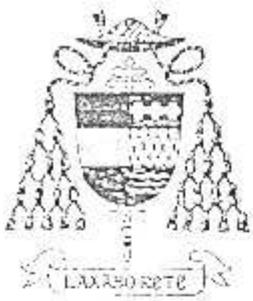
Shromáždění na Václavském náměstí, opět více než stotisícové, proběhlo v naprostém klidu. První vstupy vysílala Československá televize. Další informace zítra.

Frohlášení Čs. rozhlasu

My, pracovníci Čs. rozhlasu, účastníci setkání 21.11.1989, protestujeme proti policejním represím, které vyvrcholily 17. listopadu tohoto roku. Brutální potlačení studentské demonstrace nelze chépat jinak, než jako politickou zvůli a neschopnost vedení státu navázat s širokou veřejností otevřený dialog na základech demokracie. Podporujeme požadavek studentů na ustavení parlamentní komise s pověřením situaci vyšetřit a postihnout viníky. V souvislosti s tím vyslovujeme souhlas s okupační stávkou vysokých i středních škol, s ctevřením divadelních scén k diskusím a s postojem tvůrčích svazů. Vítáme vznik občanského fóra, které má naši plnou podporu. Chceme se podílet na procesu demokratizace rychlým a pravdivým informováním veřejnosti.

Včera na Václavském náměstí.

Všem u lidu Československai

Draží spoluobčané, obracím se na vás několik hodin po návratu z Říma, kde jsem se účastnil koncila naší Anežky Přemyslovny. Dna, královská dcera sice odešla do ústraní kláštera z lásky k Bohu a k bližnímu, ale nepřestala být se svým lidem v jeho slávě i ponížení.

Ani mně nemůže být cizí osud mého národa a všech obyvatel našeho státu. Nesmím mlčet ve chvíli, kdy jste se sjednotili k mohutnému protestu proti bezpráví páchanému na nás po čtyři desetiletí. Není možné mít důvěru v takové vedení státu, které není ochotno mluvit pravdu a zemi s tisíciletou státní tradicí upírá práva a svobody, považované za normální i ve zcela mladých státech třetího světa.

Naši společnou situaci chci osvětlit zkušenosti katolické církve u nás. Jejím jménem adresované stížnosti a žádosti byly povýšeně ignorovány. Teprve když katolický lidovo statisíčích pozvedl hlas na Velehradě 1985 a petici 1988, došlo k nepatrným krokům. Na máloňské nabídky k dialogu reagoval teprve před půl rokem pan prezident, ale ve skutečnosti došlo jen k bezvýznamným gestům. Církev zůstává dále v područí státní moci podle vnučené právní úprevy z doby stalinismu. Biskup je ve správě své diecéze plně závislý na státních úřadech a rozhodující slovo má Státní bezpečnost. Zasedání biskupů a kněží je umrtvováno přítomností státních činitelů. V ovzduší nesvobody se těžko dýchá dospělým věřícím, jejich dětem a zvláště mladým křestanům. Slibuji nám, že nová zákonná úprava postavení církvi bude v souladu s mezinárodními normami o občanských svobodách - ale ani slovo o tom, že se vládnoucí strana vzdává programu postupné likvidace viry. Těmto lidem se nedá věřit.

Stejně neblahá situace je i v ostatních sférách společenského života - ve vědě, kultuře, informacích, v sociálním, občanském a politickém dění. Ze západu i z východu jsme obklopeni zeměmi, které v minulosti nebo v současnosti rozbily mříže totalitních systémů. Ani my už nesmíme čekat, že třeba jednat. Potřebujeme demokratickou vládu, protože jinak nedokážeme zadřít hrozící ekologickou katastrofu a další zla. Musají svobodně vystoupit všichni, kdo nám mají co říci, aby chom z nich svobodnou volbou vybrali vládu pro nás, ne proti nám. Právě teď jsme všichni povoláni k odpovědnosti za přítomnost i budoucnost nás a našich dětí.

Jsme s vámi, přátelé, kteří voláte po spravedlnosti pro všechny. S díkem a úctou se obracím zvláště k obětem surového násilí: O vás platí Kristovo slovo "Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, nebot oni budou nasyceni". Požadavek potrestání viníků je zcela spravedlivý. Jen prosím, abyste dálé šli cestou nенásilí. Bojujme za dobro dobrými prostředky. Na našich utlačovatelích vidíme, jak krátkodechá jsou vítězství zloby, nenávisti, pomsty, chytrosti, bezohlednosti, zpupnosti.

Také vás chci oslovit, moji katoličtí bratři a sestry, spolu s vašimi kněžími. V této osudové hodině našich dějin nesmí zůstat stranou nikdo z vás. Znovu pozvedněte hlas, tentokrát v jednotě s ostatními občany, Čechy a Slováky i příslušníky dalších národností, věřícími i nevěřícími. Právo na víru se nodá odloučit od ostatních demokratických práv. Svoboda je nedělitelná.

Končím slovy, která zazněla kdysi v našich dějinách: "S pomocí Boží osudu naše jsou v našich rukou."

V Praze 21. listopadu 1989

František Kardinal Tomášek
František kardinál Tomášek

ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE

ABNORMÁLNĚ TEPLÝ PODZIM

Fraha, 23. listopadu

Fraha je na nohou. To se nedá popsat, to se musí vidět. Lidé jsou nadšeni. Ale... Před budovou Čs. televize na Kavčích horách jsou příslušníci VB. Pracovníci ČST, stejně jako zaměstnanci Čs. rozhlasu, vyslovili podporu stávkujícím, a chtějí vysílat pravdu. Na Václavském náměstí je stopadesátisícovému shromáždění přečteno prohlášení pracovníků obou masmédií. Pravdu, pravdu, pravdu!, skandují lidé.

Na národní třídě desítky a desítky lidí zapalují svíčky pod stojany krve, jež zůstaly na zdi po pátečním masakru. Účastníci demonstrace 17. listopadu poskytuji tisku svá otřesná svědectví (viz. dnešní Svobodné slovo). Pod krejčovstvím Diplomat ve stejné ulici je na videu promítán film o pátečním hrůzném divadle. Lidé jsou šokovaní!

V Mladé frontě vychází seznam podniků a institucí, které podpořily požadavky studentů. Dálníci, jíme za vámi. Studenti, jsme s vámi - to jsou některé titulky dnešních novin. Trikolor a státních vlajek v Praze přibývá, atmosféra je srdečná. Lidé drží při sobě, jsou navzájem ohleduplní, hodní, vycházejí si vstříc. Mízi nedůvěra, lhostejnost. Letošní pražský podzim je abnormálně teplý, mění se v jaro. Kéž nám vydrží co nejdéle!

(V televizi večer mluví ministr národní obrany Václavík. Zdá se nám, že jeho projev neberete vůbec v úvahu realitu. Je to ale jeho názor, má na něj právo. Stejně právo mají i studenti. Froč také oni nedostanou prostor v ČST ?)

DVĚ SVĚDCTVÍ Z NÁRODNÍ

SVEDECTVÍ ING. PETRA NÁHLÍKA, který pracuje jako guďet u ČSD v Plzni. Je k nám do redakce, aby jednou z mnoha dosud u vás vystoupil. Osnadnější článek P. Náhlík přijal s manželkou do Prahy na představení v kulturním sídelníku Gong. V pražských ulicích se připojil k demonstraci a dostal se až na národního Národního dnešního autobusu. „Přišel jsem zde kvůli tomu, abych od

Národního dnešního, když jste měly obdarovat, všechny auta a policejní vozy,“ vyslovuje P. Náhlík. „Pak jsem stál u této ne méně i starého. Když se

začínalo rozmítat a vydávali „Máme doba race.“ Na jejich hlyny zasáhl dopad

aut Českého poborového pluku. Vz

a řídil vše všechny žertily.“

Tentýž den byl nepříjemně zavřen, aby nemohl proniknout ani myš, takže i když bylo všechno upoštěch výřez k otevření, rešené bylo kromě jiného, že se proniknou přes

nich do auta neustále bušily pendreky. S dojetím vzdouvali na cizho starého pana, který se mi přál přímo do nemocnice poklonit, na nádchu ze společnosti pro všeobecnou sušnost, jenž se nechal za známou podporu již když se vám demonstrace nerušeně zavítala spolu se záchranným vozem policejního autobusu, na studenty medicíny, kteří zprostredkovali předání jeho výjrového k nám do rukou, a blávání na lekáře a všechny zdravotnický personál, který se o něj všeobecně a perfektně staral.“

Vedle v počtu na 2. chirurgické klinice je hospitalizován i šestnáctiletý technik z Prahy M. HOUSER. Jeho zkušenosť z Národního dnešního byla v podstatě obdobná (perlička) je, že po zásahu a výsledku musel všechny peníze, co měl u sebe, tj. 50,- Kčs, zaplatit jako poškozenou pokutu, ale jeho stav je významně lepší. Uprávili mu zlomenina lopatky, lepí koncentrát a významně z menice proti nebezpečnosti. Ošetřující lekár obou pacientů dr. Vojtěch Novák nevyločuje v případě M. Housera trvalé následky. Jinak však mě dr. Novák ujistil, že oba pacienti budou v brzy propuštěni z nemocničního ošetřování.

Jana ŠMIDOVÁ

Zádáme dialog

În cadrul unei poliții de securitate la prezentă, în cadrul unor discuții cu elevii și profesori, s-a constat că studenții și elevii sunt într-o situație precară, deoarece cunoașterea săracă în tehnici și tehnologii de lucru și viață, care este o consecință a situației precum și a predării didactice care nu sunt în acord cu ceea ce se întâmplă în realitate, rezultând astfel o dezvoltare profesională și personală lipsită de sens și de interes.

PROHLAŠENÍ

ZE SHROMÁŽDĚNÍ DNE 23. 11. 1989
PŘÍSLUŠNÍKŮ ZJ LM ČKD SOKOLOVO

četní jsme si klás příslušníků SNB Prahy 9 — stanovisko naší skupiny ve zkraci, která bylo dnes zrejmeněno Mladou frontou a tisknuto se s ním ztotožněme. Vzdálí my pečlivěji delších podstatných nedostatků a přes mnoho lásce připomínky stranickým orgánům a po ústřední výbor a generálnímu tajemníku jsme již všechny dostatečně upozorněny odpověď, aniz by kritizované nedostatky byly řešeny.

V této neobyčejně složité a různé situaci, způsobené převážně nesopostící a nevzrušující některými funkcionály ve vodoucích funkciích naší socialistické komunity, požadujeme okamžitě řešit ty problémy, na které je v současné době opravdově poukazováno. A když už o jednoduché záležitosti, je rázně řešit problém řešit ihned a rázně postupná podle náročnosti a propaditelnosti.

Na výzvy pozvaložíme za nutné zdůraznit, že svoji sloha brání a nesouhlasí s socialistickou společností a výmozeností pracujících na poslednímu hodu splněna. Proti pravomoci lidu, tedy i právomoci mládeže včetně studentstva, společně budujícímu socialismus, se svým telos vystřílením nikdy nevypočítáme!

卷之三

ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++

PRVNÍ VÍTĚZSTVÍ

Práha, 24. listopadu

Jednal ústřední výbor KSČ. Nejdůležitější závěr jednání: předsednictvo a sekretariát ÚV KSČ O D S T O U P I L Y. Rezignace na funkce přijal ústřední výbor naprostou většinou hlasů. Novým generálním tajemníkem se namísto M. Jakeše stal K. Urbánek.

Na Václavském náměstí se opět sešlo na dvětě tisíc lidí. Promluvil k nim šéfredaktor Svobodného slova J. Mašek, bývalý generální tajemník ÚV KSČ A. Dubček, kapitán čs. fotbalové reprezentace I. Hašek a další. Zprávu o odstoupení předsednictva ÚV přijali manifestující s nadšením. Atmosféra v hlavním městě je srdečná, vzrušena a solidární. Tříklad: stávkujícím studentům fakulty žurnalistiky byly přivezeny várnice s jídlem z ČKD Sokolovo. Na závodech se pořádají sbírky na stávkující, ve výlonoích prodejen se promítají otřesné záběry z pátku 17. listopadu. Lidé se přesvědčují, že až dosud bylo možné opravit vše. Časy se doufají, mění!

Už abychom

JAROMÍR HOŘEC

Už abychom se mohli zase
nafouknout pramenitého vzduchu
už abychom mohli do prokřehlych prstů
vzít nohu
už abychom mohli říct pravdě pravdu
a uslovit svobodu
svou duši i tělem
už abychom mohli podat květiny
řečkaoděncům
aby je vyměnili za pendrekyně
už aby výšla ze tmy nasa úzkost
už aby v listopadu klesala k zemi
jen krvácející líska
a ne nás děti
už abychom mohli pt!
tisouci vodu z českých řek
už abychom měli čas na lásku
už aby se paníčend spravedlnost
postavila na vlastní nohy
už aby svědomí
nehledávalo v celách
už aby Anežka Česká požehnala
své zemi
už abychom se mohli podívat do ohňů do očí
te jsme se nezpronechli
už aby nemávali
tla od vánku
už aby se vrátili Česi domů
te svých působení
už aby umíření promluvilo
už abychom byli šťastní
Už abychom měli od taměch
pokoj
už aby byli přízni

23. listopadu 1989

VZRUŠENÁ DEBATA

Zadní Třebaň, 24. listopadu

Konala se veřejná schůze. Po vcelku nezajímavém a s atmosférou dnešních dnů nijak nekorespondujícím úvodu se rozeběhla živá diskuse k současnému dění. Až na osobně cílený příspěvek soudružky z ONV a s výjimkou nepřiměřené reakce J. Loubalové probíhla v konstruktivním duchu.

Dialog je možný a nutný!

Otevřený dopis stávajících studentů soudruhům

M.Jakešovi

G.Husíkovi

A.Indrovi

K.Hofamnnovi

J.Fojtíkovi

M.Štěpánovi

M.Zavadilovi

F.Kinclovi

Vážení soudruzi !

Pochopte, prosíme, že my budeme žít ve zcela jiném světě, než byl ten, ve kterém žila Vaše generace.

Vy jste žili pro své ideje 19. století, my budeme žít pro přírodu a člověka století 21.

Vy jste žili v industriální společnosti, my budeme žít ve společnosti informační.

Vy jste bojovali s přírodou i mezi sebou, my budeme muset přírodu i sebe navzájem zachraňovat.

Vy jste žili v době třídního boje, my budeme žít v bentřidní společnosti.

Soudruzi, pochopte, prosíme, že provádět přestavbu společnosti kxxxxx pro nás bez nás je absurdní a zcela nesmyslné.

Soudruzi, pochopte, že provádět přestavbu s námi je nemožné, protože my Vám nevěříme a bez důvěry především mladé generace ve Vaší kompetentnosti se Vám realizovat přestavbu nepodaří!

Vyzýváme všechny komunisty, své rodiče, všechny občany, o kterých víme, že ani oni nevěří v kompetentnost současného vedení naší společnosti, aby se připojili k našemu požadavku!

Vážení soudruzi !

Nezaměnujte, prosíme, udržení svých mocenských pozic s obranou socialismu.

My jsme neztratili důvěru ani v socialismus, ani v možnost obrody komunistické strany. My jsme ztratili důvěru pouze v současné vedení této strany, pouze důvěru ve Vás!

Leží-li Vám skutečně tolik na srdci blaho této země, této společnosti, těchto národů, leží-li Vám skutečně tolik na srdci osud Vaší vlastní strany, osud socialismu, přestavby, osud mladé generace, tedy osud nás, prosíme, odcijděte !

Odcijděte, a tím nejvíce pomůžete uklidnit současnou vyříjatou situaci, tím nejvíce pomůžete našemu lidu plně se soustředit na složité úkoly, které jed v příštích letech čekají, tím nejvíce pomůžete mladé generaci znova získat důvěru v možnost využovat svět 21. století i v naší zemi !

Děkujeme Vám za vyslechnutí.

Děkujeme Vám za respektování naší prosby!

Jména všech stávajících studentů vysokých a středních škol ČSSR

Celostátní koordináční studentský stávkový výbor

Díky Vám všem, kteří jste vyjádřili svůj názor zapálením svíčky
u Našich novin !!!

ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE +++ ČTĚTE
DĚJÍ SE VĚCI

Práha, 25. listopadu

Ráno. Všechni čekají k jakým změnám dojde v ÚV KSČ. Nový generální tajemník je znám, a další? Rekci na zveřejněné výsledky je zklamání. K určitým změnám v ÚV sice došlo, ale všechni se shodují v tom, že jsou nedostatečné. Nadále v něm zůstávají M. Štěpán, M. Zavadil, J. Lenárt, I. Hanák a I. Knotek. Lidé chtějí předsednictvo skutečně NOVÉ. Nejen novou hru se starými figurkami. Ještě během dne odstupuje M. Štěpán s celým pražským městským výborem strany.

Praha žije! Praha dýchá krásnou atmosférou. A dějí se věci! Na letenském pláni se schází 500 - 600 tisíc lidí. Mluví k nim V. Mochová, A. Dubček, V. Havel a další a další. V televizi a rozhlasu je vysílán přímý přenos. Jeďte stranici funkcionáři. Čs. televize a ČTK se připojují k poničení generální stávce. Změny, změny, změny!

Rodí se nový život! Lepší život. A všechni, kdo to s Československem myslí pozitivě, jsou pro. Vždyť tektu už to dál nešlo. Chceme přece všechni, aby se naše zem dostala tam, kam patří. Po bok těch nejvyspělejších zemí.

Večer mluví v televizi nový generální tajemník ÚV KSČ. K. Urbánek mluví rozumně a intelligentně. Narození od jeho předchůdce mu nechybí kultura projevu. Nemůžeme předbíhat, ale mohl by být tím, podaří-li se mu vše, co stalo v jeho prohlášení, kdo vrátí straně jméno. K tomu ovšem bude potřebovat kolem sebe v předsednictvu (a nejen tam) schopné lidí. Další změny jsou nutné!

Už je to tady!

JAKMILE Televizní noviny oznamily první stručné zprávy ze zasedání ÚV KSČ, rozesíla se Václavským náměstím honosná vlna nadšení. Několik tisíc lidí se shromáždilo pod okny naší redakce a skandovalo nepřeberné množství hesel. Dominovalo mezi nimi „Už je to tady!“ Do zvonků se ozývalo „Svatobor, Sloboda, Svobodné volby, Af zíj Dubček, Af zíj studenti, Do leky pedareky, Af zíj dělnici!“ Tiše lidé říkali zpívají státní hymnu. Stále se rozrůstající shromáždění opakovaně volalo „Děkujeme Slovu!“ Přátelé, my děkujeme vám!

Představí se „červené barety“?

Kdo masakroval demonstrány * Nasazené tajné komando v Praze

Dosítky telefonátů, rozhovory s účastníky demonstrace 17. listopadu a vyprávění posluchačů nás přimělo, aby nám se zatímto pojistit s tajemnou komandou, jejichž příslušníci se směrem prosilavili svou brigádu k útoku na Národní třídu v Praze, kdy byl muzikant ve živých uniformách a červených beretech. Vojáci, vysadkáři či příslušníci portážkové služby ČSLA prak-
ticky poskytly! Oba tyto armádní složky nosí červené berety jako součást své uniformy. Ale ministr národní obrany arm. gen. M. Václavík ve svém televizním vystoupení rozhodně popřel, že by se požadovaný studentských demonstrací zúčastnily kterákoli armádní jednotky. Rudé právo 20. listopadu i v dokonce zá-
seku „Červených beret“ při pátečním masakru popre-
lo. Tajemník městského výboru KSC M. Štippl na se-
míkání s bedřichem pražských divadel a předsedy ZO KSC
Bedřichem řeckou vyjádřil stanovisko, že sešlo o pni-
zácky ČSLA, ale jednotku Bezpečnosti.

TATOVÉ A
MÁMY BRAŇ
TE SVOJE DĚTI

Prohlášení Občanského fóra ze dne 25.11.1989 - 4.30 hodin

Právě jsme se dozvěděli z oficiálních československých sdělovacích prostředků slážení předsednictva a sekretariátu UV KSČ.

T když některé z nejkompromitovanějších osob, jejichž bezpodmínečný odchod jsme žádali, byly odstraněny, jsme novou personální sestavou našich nejvyšších stranických orgánů hlučně znakluměni. Někteří z těch, kteří jsou do nich nově zvoleni, v nás vyvlečují pochybnost, že jsou schopni pochopit krizi v naší zemi a rychle a důkladně ji řešit.

Tato faktu nás posiluje v našem úmyslu vyjádřit svou vůli velkou sobotní manifestací ve 14 hodin na Letenské pláni. Zároveň vyzýváme všechny občany, aby se učastnili nejvýznamnějším způsobem manifestovali svou touhu po demokracii generální stávkou, vyhlášenou na pondělí 27. listopadu od 12⁰⁰ do 14⁰⁰ hodin.

Žádám je zároveň, abu co nejlépe organizačně připravili stav permanentní stávkové pohotovosti, který by měl po stávce následovat. Studenti a umělci sami zváží, zda by neměli reagovat pokračováním své probíhající stávky.

Generální stávka dne 27.listopadu by se měla stát skutečně všenárodním neformálním referendem o tom, zda chceme, či nechceme, aby nás i nadále ponižovali a aby i nadále tuto seni ničili příslušníci jedné politické strany, která si přisvojila vedoucí roli.

Personálními obměnami jsme byli už tolikrát podvedeni, že se něco takového už nemůže opakovat.

Vytrvájme, buďme obezřetní, stupňujme svůj tlak na vládnoucí kruhy! Je to jediný možný způsob, jak dosáhnout toho, aby poctevrené dveře otevřeli dokončení. Věříme, že společenský život v naší zemi je nezvratný, že touha občanů žít důstojně a svobočně zvítězí.

VÁŽENÍ PŘATELÉ, ČLENÁŘI !

Právili jsme spolu rušný týden. Týden nabity lidovciemi, informacemi. Pracuje ne v všechny jste se mohli objektivně a hřívne za nejrychleji dozvědět, chtěl jsem se tento faktu přizpůsobit tvář NAŠICH NÓVIN. Spol jsem podle svého nejlepšího vědomí a svou tomu, v zájmu dobré věci, v zájmu lopáčích dnů příštích. Pojde stejných kritérií jsem na naši nástěnku vybíral i ostatní materiály a fotograefie. Věřte, nebylo to práce nijak snadná - mimo jiné i proto, že jsem spolu se svými kolegy ve stávce s většinu času trávím v centru událostí, v Praze. Ale dělal jsem to rád a s nadšením, protože z přesvědčení. Také nějak bych chtěl dát svému příci i v budoucnu.

Cec pckročil. První část našeho (tedy už společného) boje uzavřela pondělní generální stávku. Jedeme dál; to podstatné teprve přijde. Spojme síly. Chceme demokracii. chceme svobodné volby, nechceme nadřazenost jedné strany, nechceme totalitu o privilegiu "válcových". Chceme žít lépe, svobodněji a zdražíji. Teda proto řečo dlejme. Já, vy, my. My všechni. Zbavme se pacitu, že to stejně nemá smyslu, že to bude nikým zneužito. Zbavme se lhostejnosti, nebudeme bojovní a uzavření. Novorám spolu, scházejme se a bavme se. Scházejme k sobě cesty, nenechme se strávit tyrokraty a bezpátečnými lidmi v lekterých orgánech a institucích. My budeme rozhodovat o budoucnosti, ne oni, oltržení od života i lidu.

Noviny se už nebojí napsat pravdu, vysílá ji televize i rozhlas. Čtenáři, posluchači a diváci už mají dostatek zcela objektivních informací. Za tuto situaci se Naše noviny vracejí k původní organizaci práce. Vycházet už nebudou denně, jak tomu bylo v minulých dnech, ale nepravidelně, přibližně jednou za týden. Děje se toho tak, že se stejně nedá vše dležit z chytit, a pokud je zájem, jscu jiné a kompetentnější zdroje. To neznamená, že nechceme být aktuální, ale nadále se budeme zpíše orientovat na to, co se bezprostředně dotýká naší obce a života v ní. Zajímat se budeme zejména o to, jak se vyvíjející vnitropolitická situace promítne do každodenní třebeské reality.

Znovu chci požádat vše, kteří zapálením svíčky, nebo i jinsk, vyfářili Našim novinám a jim přinášeným informacím podporu. Ti, kteří s námi nespoutali shosuhlosí, nebezpečí, nebezpečí lidem a policii. Těeba i v Našich novinách. Pokud se se svým stanoviskem rebcí vystoupit, přivítám jej a budu se snažit odpovědět. Když některý moudrý před námi, že z nás vých střetů s polemik se roli překročí. Diskutujme, přemýšlejme, hájme. Buď-li to v konstruktivním ruchu a v chladné klavou, může nám to jen i jen prospět.

Milošlav Frýdl, Zádní Třeben, 27. listopadu

Z programu Občanského fóra

S obsáhlým programovým prohlášením Občanského fóra, jenž podle slov V. Havla představuje „tu část vrstev, která má kritický vztah k politice současného vedení státu“, seznámil včera televizní diváky J. Kantorek a dnes Rudé právo. Vybráme z něj:

- Československá republika musí být právním státem v duchu tradic českostátnosti a mezinárodně platných zásad, což předpokládá vypracovat novou ústavu, kterou může přijmout jedině nově zvolené ústavodárné shromáždění.
- Jsou nutné zásadní, důsled-
- né a trvalé změny politického systému.
- V zahraniční politice jde o to, aby Československo opět zaujalo důstojné místo v Evropě i ve světě; počítá se s jeho zájmem do evropské integrace.
- Pokud jde o národní hospodářství, je třeba vytvořit rozvinutý, byrokratickými zásahy ne-

deformovaný trh, je podmíněno rozbití monopoli velkých podniků a vytvořením konkurence, což předpokládá existenci různých typů vlastnického.

- Československo musí být sociálně spravedlivou zemí.
- Je nutné likvidovat cesty ke zlepšení životního prostředí.
- Kultura se musí vymáhat z použití jakékoli ideologie a překonat umělé oddoučení od kultury světové.
- Vzdělanost je nejcennějším národním statkem.

TRAKTA O SOUČASNÉ SITUACI V ČESKOSLOVENSKU

1. Co se týče podílu vysokoškolsky vzdělaných lidí na celkové dospělé populaci ČSSR zaujímá 49 místo na světě (inteligence představuje pouze 6% z celkové populace). V tomto žebříčku jsme hned za Nepálem, kde inteligence představuje 6,7%. V jiných zemích je toto číslo daleko vyšší. Například SSSR - 8%, NDR - 13%, USA - 39%, Kanada - 40%.
2. V podílu výdajů na vzdělání z celkového národního důchodu jsme klesli za posledních dvacet let z 22. místa na 72. místo na světě. Zdroj pro první dva údaje: Stalistická ročenka UNESCO, Mladá Fronta, listopad 1988, autor článek Jaroslav Kalous.
3. ČSSR je na prvním místě, co se týče znečištění životního prostředí v Evropě. Na jeden km čtvereční připadne 25 tun spadu za rok. Pro srovnání - ve Švédsku je to 0,6 tuny spadu za rok.
Zdroj: ČTK 9. 11. 1989.
4. Podíl kontaminovaných zón na celkovém území našeho státu činí 32% ! Tak vysoké procento nemá obdobu v žádném státě Evropy.
Zdroj: Rudolf Egebart, vedoucí branně-bezpečnostních složek ÚV KSČ v rozboru pro redakci listu Izvestia, červen 1989.
5. Dynamika celkového rozvoje Československa je na úrovni Alžírska a Peru, hluboko pod úrovni Portugalska.
Zdroj: Ďurkovič, člen ÚV KSS, denník Slovenská Pravda, červen 1989.
6. Při sledování úmrtnosti 28 evropských států je Československo na druhém místě v úmrtnosti dospělé populace, na prvním místě v úmrtnosti mužů, na prvním místě v úmrtnosti na onkologické choroby.
Zdroj: Ústav sociálního lékařství.
7. Za posledních 40 let ČSSR klesla z desátého na čtyřicáté místo na světě v přepočtu hrubého společenského produktu na jednoho obyvatele.
Zdroj: agentura APN, Novosti, duben 1989.

JAKÝ JE MOŽNÝ PROGRAM ?

1. Politická demokracie, nikoli demokratizace.
2. Tržní ekonomika, nikoli pouze ekonomická reforma.
3. Podpora lokálních iniciativ, zejména tlak na nezávislé kandidáty, aby samostatně formulovali své programy a tím prověřovali svou kompetenci.
4. Odvaha k nepopulárním opatřením přesahujícím horizont dílčích iniciativ, jmenovitě rozsáhlý kvalifikační program a sociální programy na účet dočasného snížení životní úrovně, program ochrany životního prostředí, zdravotnický program.

Závěrem autor článku praví:

"Až se opneví normální výuka na normálních vysokých školách v normálním československu, velice rád vám přednesu přednášku nikoli o varovné, ale o normální prognostice."

Ing. Miloš Zeman

Autor článku "Prognostika a přestavba", Technický magazín 8/1989

HLAD A EFDA...?

Takový závěr roku nikdo z nás určitě nečekal. Dá se říci, že v tomto období letěly dějiny obrovskou rychlosí. Snad si nikdo ani nestačil uvědomit, co se kolem něho děje. Přiznám se, že i mně trvalo několik dní, než jsem se stačil v takovém množství událostí zorientovat.

Situace se pomalu uklidňuje, a celý národ očekává volbu nového prezidenta. Je čas vyměňovat si názory na uplynulé dny. Každý z nás se stěvá laickým prognostikem v diskusích o perspektivách naší země. Je dobré, že se lidé nezajíždají ně jen o to, co a kde kupit, ale také o život v Československu a že si většina také uvědomuje svoji spoluodpo- vědnost za naši budoucnost.

"Veřejně se přiznám, že jsem optimistou, možná přehnaným, ale už je to tak! Proto mně přeběhl mráz po zádech, když jsem si vyslechl rozbor dvou občanů, věštících hrůznou perspektivu našeho národa. "Nakupujte, plňte mrazáky! Bude hlad a bída! Teprve potom si uvědoměj, proti čemu protestovali," rozhorlil se ten umluvenější, a doplnil: "Na televizi se nedíváme, protože na ty blbosti se nedá koukat. Radši si zahrajeme karty u kafíčka."

Ano, kritizovat, a přitom nešlyšet a nevidět! Takových je mezi námi řečitě ještě habaděj. Já je lituji. Upřímně lituji, protože budou nešťastní, nešťastní v důsledku společenské izolovanosti, které je otrhne od nás všechn, kterým se to jí za to pro naší zem něco udělat.

F.S.: Pevně věřím, že těchto lidí bude stále méně a méně.

Jiri Petrik

HEJ, PANE DIKTÁTORE!

"Odmítám přímou politickou odpovědnost..." prohlásil v souvislosti s krutým zákrokem bezpečnostních sil na Národní třídě v Praze 17. listopadu bývalý člen předsedstva UV KSC a nedotčený členem MV KSC v Praze, nyní už i bývalý člen KSC, Miroslav Štěpná. Tiskl jsme jeho stanovisko, které vydala KTK, večera a je zbytečné updatovat jeho znění znova. Ostatně, posláním k případné odpovědnosti M. Štěpny jsou už dnes povoleni lid. Myslím ale, že nebude od věci působení M. Štěpny v KSC v Praze vzhledem k tomu, že je naopak neziskatelný.

Všichni rádme ještě v dobré paměti udržit, které se odehrávaly na Vltavotiském náměstí v Praze v horším týdnu letošního ledna u sudsíků i s jejich uprostřed smrti až do polohy. I tentokrát se říkalo, že zdejší bezpečnostních sil vlastně nebyly M. Štěpánem. Zdejší organizace KST a následně redakce se proto na své letošní schůzce vnesla, že potřebují přesného vedoucího informačního řečnického, jestli by nám nebylo možné ujet světlo. Přišel až brzy, a to čert nechtěl, i po dvou měsících jsme se ho na letošní budost počítali, když zároveň Bezpečnosti přímo řekli? Nejdří se souzrahou s informačními bezpečnostmi, že zásah podstoupili na plastině kůži i nedohodně chodci. Taková a podobné odtraky na schůzce padaly. M. Štěpán odpovídal suverénně a rohozitně a pane-kudlidovským jazykem, zřejmě proto, aby se přiblížil k masivu. „Musíme se poučit,“ Bezpečnost se dílčí záčal nedůvěřit, ale usdálí se světlu, jak to myslí: „S téma dle této hrozby, kterého máme, mili ut v pondělí začít tak, jak s ním začali ve čtvrtek.“ Tisk a pak do další na adresu nedohodných chodců: „Ty báby, co se do toho pripoletly, si to rozhodou samy. Nemějte tomu to dejet, ta troma říkají protisečená, ten soty u delší se...“ Na druhou, proto vzdace k zadku všechno odpovídalo: „Ja říkám, když mi již už starost, když mi ti, když když se tam objeví, můžete dělbučky tam se stěsit.“

Bullu mne nekupoval, některé i můj první zárcen. A také jsem se bál normálním lidském strachem, s jakým se člověk obvykle křeji, když je sám proti nebezpečí. Strachem, který se pak možná ještě trochu mizí, když se máš zařízen. Když se rozeslo: říšský říšpan až po nechádze všechny, když se mohlo stát, že za pár dní jedna z oznámených zochinských silnice budeho zrušena, co propestat mohou? **NEKORD** a **MÍSTO** zas tuto zjevnou naprosto, JAK zdejšímu této silnici když se mohlo mít, že odklonit u **ME**...

Pak nás na jednou byly statistice, s holýma rukama. Spolu. A strachu v každém z nás už jen statistického menší kousíček. Kdož jsme vtipníci užití a děláme. A za to lid i hla země, rákem minuli i potencionální budoucí diktátoři, neodmítli „plimou politickou odpornost“.

BOREK HANUŠ

POFRVÉ

Nikdy nezapomenu! Na listopad 89. Na vlny na domech. Na ulice plné lidí. Na klopy kabátů ozdobené trikolory. Na nadšení. Na naděje. Na obavy. Na vyřčené i nevyřčené otázky. Na jasné i váhavé odpovědi.

Dlouho, moc dlouho jsme spali. Byl to divný spánek - s očima otevřenýma, s očima, které neviděly nebo nechtěly vidět. Spánek, který nedává, ale bere sílu. A najednou jsme se probudili, najednou jsme uviděli. Špinu, nepřádek, korupci, lhostejnost, strach. První reakcí byl šok: je tohle vůbec možné?! Kde jsme to žili, před čím jsme se to chovávali? Ale zděšení vzápětí vrstřídalo odhodlání. Je třeba něco dělat, je třeba jednat, tedy, hned. Musíme se přestat bát, musíme už konečně začít mluvit nahlas. A dívat se zpříma. Z očí do očí!

Tak jsme to cíili s tek to cíime my. My studenti. A tak to cíili a cíti ti, kteří za námi chodili a říkali: "Vydržte, jsme s vámi." My jsme jim odpovídali: "Nebojte se, vydržíme." A oni nám nosili jídlo, peníze, nabízeli pomoc a zvali nás mezi sebe. Na to, především na to nikdy nezapomenu.

Poprvé jsem dostal v bufetu najist zadarmo jen proto, že jsem student. Poprvé jsem od svého spoluobčana slyšel: "Děláte to dobré," a dostal od něj na stávkový fond pět set korun. Poprvé jsem jedl gulášov u polévka, kterou nám na fakultu poslali dělníci z ČKD. Poprvé jsem slyšel naprostě spontánně zpívat na dvěstě tisíc lidí československou státní hymnu. Poprvé jsem denně vstával v půl páte kvůli Mladé frontě a Svobodnému slovu. Poprvé jsem byl doopravdy hrádý ne to, že jsem student staroslován Karlovy univerzity.

V listopadu začali mít lidé k sobě o mnoho blíž než dřív. Věřím tomu, že nejen v Praze. V listopadu jsme rastoupili cestu, na jejímž konci je určitě vzájemná úcta, porozumění a důvěra. Ale nejen to. Ta cesta išská vede tam, kde už jsme kdysi byli. Vede mezi nejvyspělejší státy světa. Vede k hospodářské i společenské prosperitě. A tam přece chceme dojít všichni.

Latoční podzim byl teplý. V mnoha směrech připomínal jaro. Na jaře se rádí nový život. Pomozme mu na svět a branme ho!

(mf)

+++ Třebanští fotbalisté se na své výroční členské schůzi postavili za požadavky studentů a zároveň podpořili požadavek reorganizace tělovýchovy, včetně kádrových změn. +++++++

+++ Za studenty se postavil i výbor ZO SSM Zadní Třebaň. Současně vyjádřil nesouhlas s tím, že OV SSM nedokázal včas zaujmout odpovídající stanovisko. +++++++

+++ Na VČS ořádku kopané TJ OZT bylo od účastníků vybráno 800 Kčs na fond stěvkujících studentů. Z jednotlivců (pokud je nám známo) na tento fond přispěli P. Suk a V. Morsvec. Každý částkou 500 Kčs.

!!!!!! CHCEME OBČANSKÉ FÓRUM ? Chceme u nás komunistickou stranu, stranu zelených, chceme Sokola nebo Junáka? Chceme vůbec něco?

Pojďme se sejít a popovídáme si, pojďme najít společnou řeč, pojďme si vyjasnit, co nás pálí. Pojďme se dívat na (nejen) třebanskou současnost jinýma očima. Zájemci o dialog, o rozhýbání poklidného vesnického života, hlaste se u J. Petříše nebo M. Frýdla.

NAŠE NOVINY - Výběr z nástěnných novin ZO SSM Zádní Třebáň. Sestavil
M. Frýdl. Foto J. Venclík, P. Tůma, M. Frýdl.
Uzávěrka 15.12. 1989.

